KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

6 F

IN NEDERLAND 40 CT

52

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

ABRAHAM LINCOLN

door Fred Funcken

★

TWEEDE PROEF VAN ONZE

GROTE PRIJSVRAAG

VOOR 400.000 F. PRIJZEN

SPECIMEN

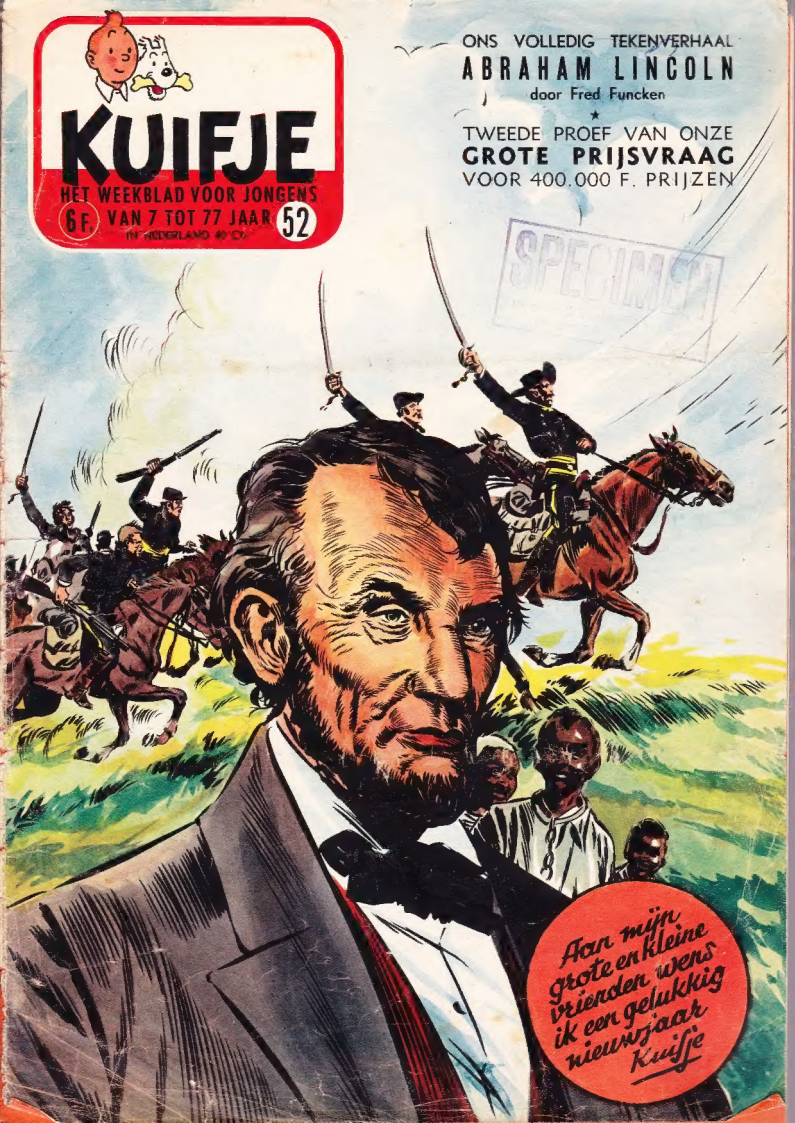

In 1826 is Abraham Lincoln zeventien jaar en woont met zijn ouders in een armoedige hut in een woud van Indiana...

Als we daarmee klaar zijn, ga je naar het dorp om een pond kruit voor m'n geweer te halen...

Twee uren later, in de énige winkel van het dorp, die tevens herberg is.

Hier heb je de overschot van je geld terug, jongen. Wil je geen glaasje rhum alvorens naar het woud weer te keren ?

Hartelijk dank, baas, maar ik beloofde aan moeder nooit alcohol te drinken !

Een goeie grap ! Zie me die twee meter lange baby daar staan ! Wil je een zuigfles ?

Pak aan ! Dat is de alcohol die ik betaal !

De spotter zwijgt natuurlijk doch daarmee is de zaak niet afgelopen en de jonge houthakker is verplicht de streek te verlaten...

Wij dalen de Ohio af tot Swaney. Als je ons helpt de boomstammen bij elkaar te houden, mag je met ons mee !

En zo komen ze met hun houtvlot voorbij Nieuw Orleans...

Waarom werden die negers als dieren achter prikkeldraad gezet ?

Heb je dat nog nooit gezien ? Het is een slavenmarkt !

We leggen aan om zo'n schandaal te verhinderen !

Ben je gek ? Dat heeft altijd bestaan en bovendien... negers zijn geen mensen !

Als ik de macht had, zou ik de slavenhandel met alle middelen bestrijden !

We hebben de slaven nodig om in onze katoenvelden te werken. Wie zou het doen als er geen slaven waren ? Al de provincies van het Zuiden zouden geruïneerd zijn !

Abraham landt in de stad en kan een plaats krijgen als hulppostbode...

Hier zijn je brieven, Mr. Thompson ! Ik heb wat geld gespaard en zou het boek over George Washington, dat je me getoond hebt, willen kopen...

Abraham Lincoln heeft, als kind, de kans niet gehad om te leren en wil z'n schade inhalen. Hij verwaarloost er zijn werk voor...

Lincoln, dat is de tweede keer dat ik je betrap ! Ik kan met jou niets aanvangen en dank je af !

Zonder geld of woning zwerft de arme Lincoln door de straten van de stad, waar hij zich helemaal vreemd voelt... Plotseling...

Weet je het nieuws al ? Black Hawk (1) is, ondanks de overeenkomst, de Mississipi overgestoken !

Ja, de gouverneur vraagt duizend vrijwilligers om de Roodhuiden te verdrijven !

Abraham heeft een afkeer voor bloed doch om niet van honger om te komen, laat hij zich inschrijven. Hij hoopt aldus ook zijn medeburgers te kunnen helpen...

(1) *Zwarte valk.*

Een kapitein voor vijftig soldaten en jullie moeten zelf jullie kapiteins aanduiden !

Hier, deze grote kerel willen we als kapitein hebben !

En enkele weken later bestormt Lincoln, aan het hoofd van zijn regiment, de Roodhuiden en dwingt hen tot de terugtocht...

Lincoln wordt gedemobiliseerd en van de soldij die hij spaarde, vestigt hij zich als landmeter...

's Nachts studeert hij de rechten in de hoop eens de graad van advocaat te veroveren...

Op een morgen...

Morgen maakt de notaris de akte op. Indien jij het zo kan regelen dat ook de boomgaard er bij is, je kan er wel een paar morgen bij opschrijven zonder dat er een haan over kraait, krijg je 500 dollar. Daarmee kan je je studies voltooien !

Ben je niet beschaamd ? Wees blij dat ik je niet ga aanklagen !

Door onverpoosd te werken en te studeren, brengt Lincoln het tot advokaat.

Wie groet je zo vriendelijk ?

Ken je hem niet ? Dat is Lincoln, de eerlijkste man van Amerika !

Als spreker, die de mensen weet te boeien, behaalt hij zijn eerste succes aan de balie...

Meester, je pleitte mijn zaak met veel talent en overtuigingskracht. Waarom stel je je niet kandidaat voor de wetgevende verkiezingen...

Lincoln is er van overtuigd, dat hij veel goed zou kunnen doen en stelt zich kandidaat van de Republikeinse partij. De vooravond van de verkiezingen...

Weg met die afschaffer van de slavernij !

Dood aan Lincoln !

Die schurk zal ons tot de bedelstaf veroordelen en ons land aan de negers geven.

En weldra zitten voor- en tegenstanders van de slavernij elkaar in het haar. Abraham Lincoln deelt flegmatiek enkele flinke slagen uit.

Het is echter Stephen Douglas, evenzeer advocaat, en kandidaat van de Democratische Partij die het met enkele stemmen voorsprong wint.

Dat geeft niet ! De volgende keer stel ik me opnieuw kandidaat. Ik meen dat er nu nog veel werk te weggelegd !

Spot en bedreigingen laten hem onverschillig. Onvermoeid tracht hij zijn medeburgers voor zijn ideeën te winnen.

Kijk, dat is de vogelschrik, die er van droomt onze zwarte broeders te bevrijden !

Zo Mr. Lincoln minder dik en minder elegant is dan jij, Mr. Douglas, is dit alleen omdat hij zich niet vet mest met het zweet van de armen !

Jaren zijn verlopen en er worden in het land nieuwe verkiezingen voorbereid...

Heer, mijn lot ligt in Uw handen. Ik laat me niet door persoonlijke ambitie leiden, ik wens goed te zijn voor al mijn medeburgers en allen de vrijheid te geven...

En Lincoln wordt te Illinois verkozen en vertrekt naar de hoofdstad om er te zetelen...

Tot weerziens! Kom al en toe eens terug, Abraham !

Een paar sokken, ik heb ze gebreid voor je ! Je trekt ze aan als je president zult zijn !

Abraham Lincoln zet weldra de strijd in die hem zo nauw aan het hart ligt...

Ik schaam me dood als ik er aan denk dat er op twee stappen van de hoofdstad, slavenmarkten worden gehouden terwijl Frankrijk in zijn kolonies de slavenhandel reeds 45 jaar geleden afschafte !

Je hebt gelijk ! Bravo !

Weg met hem !

Proficiat, Lincoln !

Al de Staten van het Noorden staan achter je !

Kijk, dat is een boek dat zo pas van de pers komt! « De Hut van Oom Tom ». Dit ene boek zal meer doen voor de negers dan al mijn redevoeringen samen !

De strijd tegen de slavernij zal lang en hard zijn, maar ik zweer dat ik het niet zal opgeven, zolang er in dit land nog één man is die niet vrij is en geen eerlijk loon krijgt !

Vijf en twintig jaar lang strijdt Lincoln en zijn idee wint stap voor stap veld. De Democratische Partij is verdeeld over de kwestie van de slavernij. Het presidentschap van James Buchanan loopt ten einde en overal fluistert men dat Abraham Lincoln zijn opvolger zou kunnen worden...

En op 4 Maart 1861, in het Kapitool, voor de verenigde senatoren...

Heren, groet onze nieuwe president, de man welke door het volk reeds lang de « Eerlijke Lincoln » wordt genoemd. Lang leve, Lincoln !

Ik zweer voor God, dat de regering de netelige kwestie van de slavernij, die Noord en Zuid verdeelt, op vredelievende wijze zal trachten op te lossen en het behoud van ieder burger zal behartigen. Een burgeroorlog zou het ergste zijn wat er ons zou kunnen overkomen...

Toch kwam het zo ver. De zuidelijke Staten hebben zich uit de Unie teruggetrokken en de Secessieoorlog breekt los. Hij zou vier jaar duren en het bestaan zelf van de jonge Amerikaanse republiek in het gevaar brengen...

Geweld wordt met geweld beantwoord en de president heeft 75.000 man onder de wapens geroepen...

Ik hoopte Robert Lee aan het hoofd van onze troepen te kunnen plaatsen, maar hij is van Virginia en de zuidelijke legers hebben hem het opperbevel gegeven. Roep generaal Ulysse Grant...

De bloedige burgeroorlog bleef onbeslist tot Ulysse Grant, in 1863, te Gettysburg, de overwinning behaalde...

Laat ons hier de eed afleggen, dat al deze soldaten niet tevergeefs hun leven hebben gegeven, en de vrijheid in dit land zal zegevieren...

De zuidelijke Staten kapituleerden en Lincoln werdt herkozen als president van de Ver. Staten. Hij doet het Congres een amendement stemmen, waardoor de slavernij wordt afgeschaft.

Op 4 April 1865 dreef Abraham Lincoln zijn intrede in Richmond, hoofdstad van de overwonnen zuidelijke provincies.

Lang leve de Vader van de Zwarten !

Massa Linkun !

Onze redder

Sta op, vrienden ! Men knielt alleen voor God !

Tien nagen later viel deze weldoener der mensheid onder de kogels van de fanaticus, John Wilkes Booth, een toneelspeler...

Dat is het lot van de tirannen

Abraham Lincoln echter had de tijd gekregen om zijn groot werk te volbrengen. Hij had de slavernij afgeschaft en zijn land gered voor de verdeeldheid, die onvermijdelijk de ineenstorting van de jonge republiek tot gevolg zou hebben gehad.

EINDE

Volgende week: FORT BRAVO

Kuifje biedt zijn wensen aan 1955

54

EEN eeuwenoude gewoonte wil dat men met Nieuwjaar zijn vrienden en kennissen het beste wenst voor het komend jaar. Ik neem deze gelegenheid gretig te baat om aan al mijn vrienden en kennissen mijn beste wensen aan te bieden voor een gelukkig en voorspoedig 1955.

IK WENS...

...dat je iedere week steeds meer genoegen mag beleven bij het lezen van je lijfblad « Kuifje », en dat je dat genoegen met vele vrienden en kennissen, en niet in het minst met je vader, moeder, broers en zusters zult delen.

...dat je lid zoudt blijven of worden van onze grote Kuifje's Club, en zo veel mogelijk zoudt deelnemen aan al onze bijeenkomsten, geleide bezoeken en feesten, en dat je het kenteken van de Kuifje's Club overal en altijd fier zoudt dragen.

...dat je een trouw verzamelaar van de Kuifje's punten zoudt blijven. Vergeet niet dat je met die punten de prachtige verzameling « Zien en Weten », van Hergé, kunt verwerven, en dat er voor die verzameling een zeer mooi album bestaat.

...dat je minstens eens per jaar de Kuifje's winkel te Brussel zoudt bezoeken. Je zult er hartelijk ontvangen worden en desgewenst de gelegenheid krijgen om met iemand van de redactie of de tekenstaf te spreken.

...dat je me veel briefjes zoudt schrijven, ten einde me regelmatig op de hoogte te houden van je verlangens en wensen aangaande « Kuifje » en al zijn activiteiten.

... dat je zowel thuis, als op de straat en in de school je best zoudt doen en je goed gedragen, zodat iedereen mag zeggen : « Kijk, dat is een echte Kuifje's vriend ! »

★

Dat alles, en nog veel meer, wens ik je ter gelegenheid van de jaarwisseling. Ik kan je nu reeds beloven dat het komend jaar een groot jaar zal worden in de geschiedenis van KUIFJE !

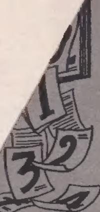

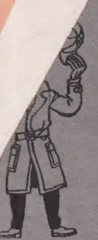

JOURNALIST WORDEN

Uit Kiemskerke kreeg ik een brief van een trouw lezer die me verzekert dat hij toch zo graag journalist zou willen worden. Hij heeft reeds enkele stukjes ingezonden naar sommige dagbladen, en deze werden opgenomen ! Hij zou graag correspondent willen worden van « Kuifje ». Laat me eens weten wanneer je geboren bent, waar je studeert, wat je liefst leest, welke je hobbies zijn, of je een fototoestel bezit, (welk merk en welk model) of je er reeds goed kunt mee omspringen, of je zelf je foto's ontwikkelt en vergroot, welke je geliefkoosde vakken zijn op school, enz. Ik verwacht al deze gegevens, en nog enkele nieuwe staaltjes van je journalistieke eigenschappen. Veel succes !

DE DILIGENCE

EEN lezer uit Brugge zou graag nadere bijzonderheden vernemen over de diligence. Gegevens over dit onderwerp vindt je in de geschiedenis van de post, in encyclopediën, en in grote bibliotheken waar je op de steekwoorden *diligence, postkoets* en hun synoniemen en aanverwante begrippen zeker verschillende titels zult vinden van werken waarin er over de diligence gesproken wordt. Een bibliothecaris zal je daarbij beslist behulpzaam zijn. Je begrijpt wel, dat ik moeilijk al deze gegevens zelf kan verzamelen, copiëren en doorzenden. Zoiets vraagt heel wat werk ! En wat zou er gebeuren, moest je « Kuifje » niet op tijd krijgen ?

EEN VRAGENBUS

N. van Marie van Naarden (Holland) heeft me een hele boel vragen gesteld : *Wanneer komen er Kuifje's bons op Hollandse producten ?* Daar wordt duchtig aan gewerkt. Het is in voorbereiding, maar dat vraagt veel tijd. *De koers van de Congolese frank is precies dezelfde als deze van de Belgische frank.* Eén Congolese frank is gelijk aan één Belgische frank, en voor één gulden krijgt men ongeveer twaalf à dertien frank, naargelang de koers van de dag en de plaats waar men het geld ruilt. — *Lid van de Kuifje's Club* kan iedere Hollandse jongen en ieder Hollands meisje worden. Men stelle zich daarvoor in verbinding met onze Hollandse agent de heer *Raat, Singel 231, Dordrecht.*

SIGARENBANDJES

Jozef Bosschaerts, van Antwerpen zou graag het adres willen kennen van Walter Dockx van Mechelen over wie in een van de vorige nummers van « Kuifje » gesproken werd in verband met het verzamelen van sigarenbandjes. Dat adres luidt: *Zandpoortvest, 6, Mechelen.*

TEKENAAR WORDEN

H.-J. Voorheyen, van Rotterdam, zou graag tekenaar worden. Hij stuurde me enkele tekeningen met het verzoek die aan onze tekenaars voor advies voor te leggen. De opgestuurde tekeningen zijn jammer genoeg allemaal nagetekend van tekeningen die in « Kuifje » gepubliceerd werden. Om een oordeel te kunnen geven zouden onze tekenaars origineel werk van je willen zien, beste vriend: schetsen, landschappen, stillevens of portretten. — Je mag gerust onze tekenateliers eens komen bezoeken. De deur staat steeds open voor iedere Kuifje's vriend. — Fred Funcken ontmoeten, dat zal moeilijker zijn, maar wanneer je op voorhand schrijft, kan daar misschien ook voor gezorgd. — Hollandse lezers die lid willen worden van onze club, moeten zich wenden tot onze Hollandse agent. — Stuur me dus eens enkele tekeningen van eigen vinding en compositie. Met mijn beste groeten.

EEN VRAGENLIJSTJE

...kreeg ik ook van Frans Lauw van Rotterdam. Hij zou graag willen weten hoe het komt dat men in Holland niet altijd onze *albums* in voorraad heeft. Die kun je steeds bestellen bij onze agent in Dordrecht. — Ben je nu tevreden met het nieuwe vliegtuigverhaal in « Kuifje » ? — Je verzoek omtrent de Grummen en Northropfabrieken heb ik doorgegeven aan onze luchtvaartmedewerker die je rechtstreeks zal antwoorden. — Naar *Scientific Magazine* kun je rechtstreeks schrijven. Het adres stond in « Kuifje » vermeld. Tevreden ?

EEN DICHTER

Van Marcel Claes, van Anderlecht, kreeg ik een lang gedicht dat hij geschreven heeft ter ere van « Kuifje ». Het is jammer genoeg té lang om het in ons blad te publiceren. Zijn slotvers kan ik toch niet nalaten te citeren. Het klinkt als volgt :

De Najavallei, wat een avontaur!
Ho, nu is het al negen uur
Ik lees Kuifje *van haar tot teen*
En geef het door aan iedereen !

DERTIG JAAR GELEDEN

stierf te Brussel de grote Italiaanse componist Puccini. Zelfs de meeste muziekliefhebbers weten niet dat deze beroemde componist van « Madame Butterfly » en « La Bohème » in België gestorven is. Zijn hele leven lang is Puccini een hevig tegenstander geweest van zijn Italiaanse collega Leoncavallo. Ken je volgende anecdote die verteld wordt over een neef van Puccini's tegenstrever :

Een dirigent leidde een herhaling van een werk van Mozart. De tweede viool speelde vals, en de dirigent deed het de man opmerken. Deze nam de opmerking niet aan, en verweerde zich met de woorden :

— Meester, u weet niet met wie u spreekt ! Ik ben de neef van Leoncavallo !

— Dat kan zijn, mijnheer de violist, maar in Leoncavallo komen de woorden *leo* en *cavallo* voor (leeuw en paard) en u is noch een leeuw noch een paard,

maar wel de grootste ezel die ik tijdens mijn hele carrière heb ontmoet !

Daarmee kon de violist het stellen...

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

H*ans Poddevijn, Schiestraat, 99, Amersfoort, Holland* zou graag willen corresponderen met een jongen van 12 à 14 jaar.

J*an Stockman, Molenstraat, 130, Eeklo,* zou graag willen briefwisselen en postzegels ruilen (bij voorkeur een clublid van 12 tot 13 jaar).

N. *van Marie, Oldenhesem, Naarden, Holland,* zou graag willen in contact komen met een postzegelverzamelaar uit Kongo (12 à 16 jaar).

W*illem van der Pan, van Apeldoorn, Nederland,* zou ook graag willen corresponderen, maar hij vergat zijn volledig adres te vermelden ! Stuur dat eerst eens !

Het weekblad KUIFJE : 9e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgeverij Directeur :* Raymond Leblanc. — *Gedrukt in hélio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-ART

KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro : 199.334.
Abon. : 4 fl. par kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	70 F.
	6 maanden	135 F.
	1 jaar	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	80 F.
	6 maanden	155 F.
	1 jaar	300 F.

30-12-54

DE AVONTUREN VAN DE BULTENAAR

Twintig jaar zijn verlopen. Gonzague huwde met de weduwe van Nevers om zich meester te maken van het fortuin van de vermoorde hertog. Gonzague wil een jonge Spaanse doen doorgaan voor de dochter van zijn vrouw en ze slachtoffer...

EEN GEHEIMZINNIGE BOODSCHAP

31 DONA Cruz wordt bleek en schijnt diep ontroerd. « Monseigneur, stamelt ze, ik vrees dat ik droom. Was mijn vader werkelijk de hertog van Nevers ? En m'n voornaam... ken je m'n echte voornaam ? ». « Je heet Aurora, net als je moeder », antwoordde Gonzague glimlachend. Maar de Zigeunerin lachte niet, ze beefde toen ze die naam hoorde. « Hoe zonderling. Ik heb in Spanje een Aurora gekend. Het was een Frans meisje... Ze was net zo oud als ik... » Gonzague had zich vanzelfsprekend niet aan zulke verklaring verwacht en het kostte hem moeite z'n zelfbeheersing te bewaren. Na enkele ogenblikken was hij in staat te vragen :

32 AURORA ? Aurora, zeg je ? En is dat lang geleden ? Het is jaren geleden, Monseigneur. Ze woonde bij een oude huishoudster en een jong edelman, die Lagardère heette ». « Verduiveld ! En... heb je dat meisje nog ooit teruggezien sinds je vertrek uit Spanje ? ». « Ja, Monseigneur, antwoordde het meisje openhartig en zonder te vermoeden, dat ze daarmee Gonzague een vreselijk wapen in de hand gaf, ik heb haar te Parijs ontmoet !... Ze zei me dat ze rue du Chantre woont. » Op dit ogenblik wist de schurk wat er hem te doen stond. Hij zond Dona Cruz, die er niets van begreep, naar haar kamer terug en riep Peyrolles.

33 LAGARDERE is te Parijs ! Hij keerde terug ondanks het feit dat zijn ballingschap nog niet ten einde is. En wat erger is, de ware dochter van de hertog is ook hier ! » De ogen van Peyrolles werden groot van verbazing en schrik. « Dat is onmogelijk, Monseigneur », bracht hij eindelijk uit. « Een dom antwoord ! Bovendien is het net zoals ik je zeg : ze is hier en als ze haar moeder ziet, dan ben ik verloren ! ». « Wat moet ik doen, Monseigneur ? ». « Ga onmiddellijk naar de rue du Chantre en tracht zoveel inlichtingen te bekomen als enigszins mogelijk is. Ga vlug. Ik wacht hier op je ! »

34 INTUSSEN speelde er zich een zonderling toneel af op het binnenplein van de herenwoning van Gonzague. Madeleine, het kamermeisje van de weduwe van Nevers, liep door de gang toen iemand met een hoge stem haar riep. Ze keek achterom en zag dat Aesopus II, de bultenaar, op haar toekwam. « Juffrouw Madeleine, is dit niet het missaal van je meesteres ? ». « Ja, inderdaad ». « Dan zal de hertogin ongetwijfeld blij zijn het weer te hebben. Wil je het afgeven ? » Het meisje knikte schuchter, de blik van de bultenaar scheen dwars door haar heen te gaan, en maakte zich vlug uit de voeten...

35 EEN half uur later opende de weduwe van de hertog het gebedenboek, dat Madeleine haar overhandigd had en onderdrukte een kreet van verrassing. Een boodschap aan haar geadresseerd stak tussen twee dunne blaadjes. « Mevrouw, zo luidde die boodschap, God zal medelijden met je hebben indien je de moed hebt, je dochter te verdedigen. Kom morgen naar de vergadering van de familie. Er wacht je een pijnlijke verrassing maar je zult er me vinden... Denk aan de woorden die toen tussen U en Nevers als herkenningsteken golden « J'Y SUIS ! ». — « Zijn leuze ? Zal ik m'n dochter terugvinden ? »

36 EN de volgende dag ging de hertogin, steeds in het zwart gekleed, naar de grote bijeenkomst van de familie, net zoals men het haar in de geheimzinnige boodschap gevraagd had. Zonder een woord te zeggen, ging ze vlak voor een zware voorhang zitten, die de deur naar de zaal verborg. Gonzague, die zijn vrouw niet verwacht had, opende de vergadering : « Dames en Heren, Ik heb een zeer belangrijk nieuws mede te delen. Sedert jaren sloof ik me uit, om een spoor te vinden van de dochter van wijlen de hertog van Nevers. Eindelijk werd ai m'n moeite beloond. Over enkele ogenblikken zal Aurora hier verschijnen

(Wordt vooriegezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Op het ogenblik dat de zwarte onievaar z'n plan wil uiteenzetten, slaat een van zijn handlangers Chlorophyl neer en zet hem tussen de rotsen gevangen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

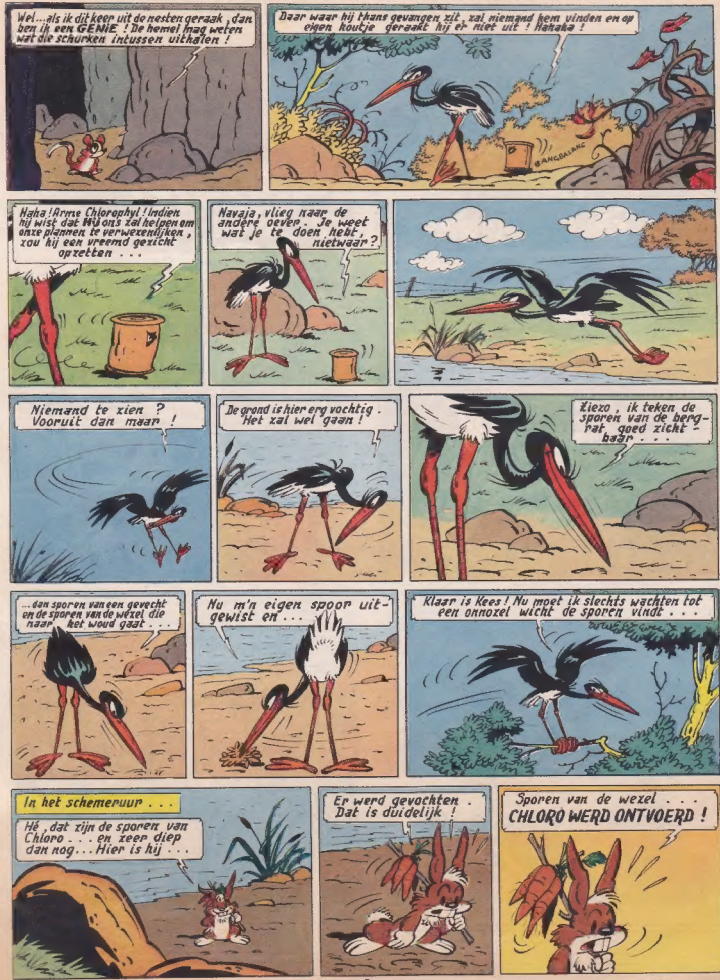

(Wordt voortgezet.)

Een man werd op de spoorlijn gevonden. In z'n vest stak volgende boodschap : « Maxwell is een verrader ». Maxwell zelf flinsterde : « Preston... Donavan... » Bill stelt een onderzoek in.

BILL MET DE BLAUWE OGEN

Roman van Sam Griffith
Geïllustreerd door Ref

DE DREIGBRIEF

BILL deed twee stappen in de richting van de bar die zich links, bijna in het midden van het vertrek bevond, dan bleef hij staan. Geen enkele van de talrijke klanten scheen enige interesse voor hem te tonen. Bill bleef niet plotseling staan omdat hij bang was voor het gevaar of een spoor had geroken, doch omdat hij het gevoel had te stikken; voor iemand die van buiten kwam en de frisse lucht van de vlakte met volle teugen had ingezogen, had de lucht van de herberg hetzelfde effect als een slag op het achterhoofd. Het gevoel van onbehagen was spoedig voorbij, en Bill ging naar de toonbank. De herbergier vroeg niet eens wat Bill wenste, doch zette zwijgend een groot glas met een groenachtige drank voor hem neer.

— Een dollar. Dadelijk betalen !

BILL telde onmiddellijk het geld neer en nam de aanwezigen scherp op. Er waren alleen mannen en ze waren bijna allemaal gekleed zoals de veehoeders van het Westen. Bij deze uitrusting hoorde, vanzelfsprekend, de onvermijdelijke revolver. Ze zagen er weinig aantrekkelijk uit en men hoefde geen groot mensenkenner te zijn om vast te stellen, dat het geen rechtschapen, dappere cow-boy's waren doch veeleer bij het ras van de bandieten moesten gerangschikt worden. Bill, die ter zake enige ervaring had, scheen dit feit niet teleur te stellen. Integendeel. Hij dacht :

— Ik ben op de juiste spoor !

Hij gaf de barman een teken en vroeg nonchalant :

— Ken je geen zekere Maxwell ?

Bill had deze vraag bewust gesteld op het ogenblik dat het in de gelaatzaal bijna stil was en alhoewel niet luid, hield hij toch zeer verstaanbaar en langzaam gesproken. Hij was er zeker van, dat men zijn vraag in de verste hoek van de herberg gehoord had. Allen keken hem, enigszins verrast, aan. Het was plotseling doodstil; de enen hielden hun glas halfweg tafel en mond, de anderen zwaaiden met een kaart in de lucht, doch speelden ze niet uit. Diep over zijn glas gebogen deed Bill of hij daarvan niets merkte. Hij hield echter de barman, die hem met open mond aanstaarde, goed in het oog.

Achter de barman was er een spiegel en in die spiegel kon Bill de tronies van bijna al de verbruikers gadeslaan.

— Verduiveld, dacht Bill, dat ballonnetje gaat op en makkelijk ook ! Had ik niet verwacht! Als ik hier niet goed oppas, verlaat ik de herberg niet levend...

De seconden verliepen tergend langzaam en Bill merkte dat de herbergier met de ogen een punt zocht achteraan in de gelagzaal. Daar zaten twee kerels, afzijds van de anderen, met elkaar te praten en één van hen gaf de herbergier te verstaan dat hij moest glimlachen en ontkennend antwoorden. Of was het méér dan een teken, was het een bevel? In ieder geval, de herbergier glimlachte en antwoordde :

— Maxwell ?... Maxwell, zei je ? Neen, die ken ik niet.

Al de verbruikers van het Western Saloon keerden zich af, ze dronken en smeten hun kaarten op tafel net alsof er geen vuiltje aan de lucht was. Bill stond alléén te midden van die drukte. Hij grijnsde terwijl hij dacht :

— Daar heb je 't ! Zij weten al waarvoor ik hier ben en ik weet niets, noch van hen, noch van het leven in deze stad.

Bill bleef echter optimist. Hij dronk zijn glas leeg, groette de barman en zija buren en ging naar de deur. Niemand roerde om hulde te betuigen, niemand bekeek hem. De scherpe nachtlucht deed hem deugd en terwijl hij Blackie los maakte, vroeg hij zich af wat hij verder doen zou ? Toen kreeg hij een wit vlekje op het zadel in het oog... Het was een stuk papier met een speld op de lederen zadel gehecht. In het licht van het uitbangbord kon hij de drie regels lezen, welke een ongeoefende hand op dit vel had gekribbeld :

« INDIEN JE LEVEN JE EEN DUIT WAARD IS, STEEK DAN JE NEUS NIET IN ZAKEN DIE JE GEEN SNARS AANGAAN. VERDWIJN ! »

BILL CALLAGAN verfoeide dergelijke bedreigingen hartgrondig. Dat was trouwens niet het juiste middel om hem te doen wijken, want Bill hield van het gevaar.

— Die bandieten! Ze willen me bang maken, maar dat pakt niet ! Onwillekeurig had Bill bijna luidop gesproken en dat speet hem geweldig want... op nauwelijks twee stappen stond er een verbruiker van het Saloon... Het was een grijsaard en scheen geen boze intenties te hebben.

— Volg me, doch op zekere afstand, fluisterde hij, ik wil je spreken.

Een ogenblik aarzelde Bill. Die uitnodiging scheen wel eerlijk maar kon toch ook een valstrik zijn.

Bill's nieuwsgierigheid haalde de overhand; hij sprong te paard en reed de grijsaard achterna. Ze reden het stadje uit en waren er reeds een goed eind van verwijderd toen de oude cowboy zijn paard tot staan bracht.

— Ik vind je sympathiek, jongen, zei hij, toen Bill naderbij kwam. Je hebt dezelfde ogen als mijn zoon die nu twee jaar geleden de dood vond, omdat hij zich had gemengd in een zaak die hem niks aanging ! Ik zou niet willen dat jou hetzelfde overkwam en het is daarom dat ik je zeg : verlaat Preston terstond en kom er nooit meer weer !

Bill had aandachtig geluisterd en hij stak de oude de hand toe :

— Dank je hartelijk. Zo waar ik Bill Callagan heet, ik zal nooit vergeten wat je voor me gedaan hebt. Hoe heet je ?

— Ken Norton ! Ik ben blij dat ik je kon helpen !

Bill lachte hartelijk en klopte de oude vriendschappelijk doch zó krachtig op de schouder, dat deze er van wankelde.

— Ik vertrek niet, m'n beste Ken. Integendeel ! Die zaak intrigeert me en ik heb je nodig om me enkele inlichtingen te geven.

De oude man zwaaide de armen wanhopig in de lucht.

— Nutteloos, jongen ! Ik kan je natuurlijk niet beletten zelfmoord te plegen, maar ik persoonlijk houd er niet aan de dood te vinden met enkele kogels in het lijf of door een trein vermorzeld te worden. Je weet niet met wie je te doen hebt. Bill Callagan. Sterkere kerels dan jij lieten hun leven in dit avontuur en voor veel minder, dan voor hetgeen jij wil doen !

De grijsaard nam z'n hoed af en krabte nadenkend in het haar terwijl hij Bill oplettend bekeek.

— Je bent een sympathieke knul !... Volg me !

BLIKSEMSNEL gaf de oude z'n paard de sporen en stoof over de vlakte. Na vier mijlen te hebben gereden, stopte hij voor een grote ranch.

« Dat is de ranch van Maxwell », zei de oude.

— De ranch van Maxwell... Hij heeft een dochter die waarschijnlijk op de hoogte is. Ik wens je veel geluk, Bill !... En, stijfkop, ik ben oud maar als ik je ooit kan helpen, doe ik het graag. Je mag op Ken Norton steeds rekenen !

Daarop verdween de oude als een pijl uit een boog. Bill oogde hem nog een tijdje na, dan leidde hij Blackie naar de ranch waar alles in diepe slaap scheen. Hij bonkte met de vuist op de zware deur...

VOLGENDE WEEK :

HELEN OP HET TONEEL !

DE SCHORPIOEN

DIT is een Engelse torpedojager van de « Weapon » reeks, die de veelzeggende naam « SCHORPIOEN » draagt. Men zou deze « Schorpioen » ook wel hazewind mogen noemen, omdat hij zeer snel en makkelijk bestuurbaar is. Normaal doet hij 35 knopen per uur maar, indien het nodig is, kan hij de 45 knopen halen. Franse torpedojagers, de « Terrible » bv. bereikten deze snelheid reeds vóór de oorlog 40-45. Wanneer een torpedojager door het ruime sop jaagt met een snelheid van 84 km per uur is er geen sprake meer van een tafel te dekken, want dan dansen borden en schotels een boegiewoegie van je welste. De trillingen zijn dan inderdaad zó heftig, dat ze van de boeg tot de achtersteven gevoeld worden.

De « SCHORPIOEN » is degelijk bewapend, durft de strijd zowel met grote oorlogsbodems als met duikboten aanbinden. Hij bezit tien kanonnen, tien lanceerbuizen voor torpedo's, vier Hedgehogs-mortieren die op de onderzeeërs van 40 tot 200 kg. springstoffen kunnen afvuren. De « SCHORPIOEN » vuurt zijn dodende projectielen langs achter af (denk aan de giftige angel van de schorpioen). In een grote vloot heeft de kleine torpedojager zijn woordje mee te praten en het moet zijn, dat ie het niet slecht doet, want anders zou men hem reeds naar het museum hebben verwezen. Het ware trouwens een goed ding moesten alle oorlogsvloten ter wereld daar heel spoedig hun laatste rustplaats vinden.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE

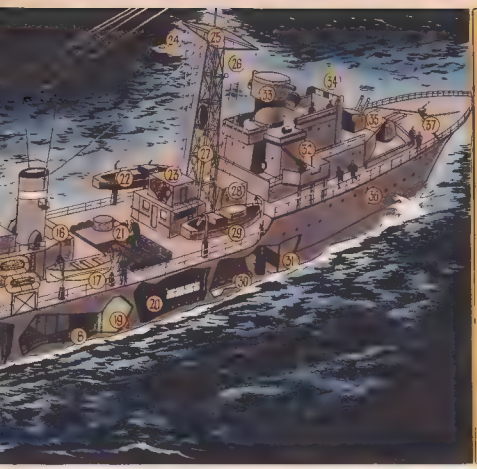

VERKLARINGEN

KARAKTERISTIEKEN · Waterverplaatsing 1980 ton. Lengte . 104 m. — Breedte . 10 meter. — Klasse « Weapon ».

1. Glijbaan voor duikbootgranaten.
2. Roer en schroeven.
3. Getzaal van de bemanning.
4. Antiduikbootmortieren.
5. Schuilplaats voor de kanonniers.
6. Kleine gepantserde schuilplaats voor de kanonniers.
7. Reddingsboten
8. 4 kanonnen van 40 mm.
9. Officiershutten.
10. Officierarmes.
11. Brandstofreserve.
12. Machinekamer (achteraan).
13. Rijsmast voor torpedo's.
14. 5 lanceerbuizen voor torpedo's.
15. Centrale post.
16. Gepantserde schuilplaats
17. Reddingsboten.
18. Tweede verbrandingskamer.
19. Oliereservoir.
20. Machines (vooraan)
21. 5 lanceerbuizen voor torpedo's.
22. Reddingsboot met motor.
23. Radio.
24. Antennedraden.
25. Radar.
26. Positielichten.
27. Schoorsteen in een met openingen uitgewerkte mast.
28. Gallerijen
29. Reddingsboot met motor.
30. Eerste stookkamer.
31. Brandstofreservoir.
32. Snelvurend Boforkanon.
33. Centrale post voor telemeters.
34. Commandobrug.
35. Officiershutten, bad en bemanningspost.
36. Golfbreker en kaapstander.

E RUITER

DERDE DEEL

Johan de Witte Ruiter, die de oorlog te hebbenraad wil eindelijk verslaan, bekeek zijn doelwit en we stap voor stap volgen ...

Zonder zich te bekommeren om het hoge schal, dat hen terugroept, springen de honden op de beer. Deze laatste riekt dat de jager nog ver af is, hij keert zich om en stelt zich aanvallers buiten gevecht.

Op dat ogenblik.

De honden blaffen niet meer. Dat is een slecht teken. Ik had die honden niet mogen meenemen, ze zijn nog te jong.

Belachelijk ! Ik moet de weg terugvinden alvorens het helemaal donker is. Had ik toch maar een van m'n oude jachthonden meegenomen !

Niets aan te doen ! Ik draai voortdurend in een cirkel rond... Ik heb de indruk dat er ieder ogenblik een onweer kan losbarsten dat zal een gezellige nacht worden !

De ongelukkige jager en zijn paard zijn weldra doorweekt. Het regent stromen. Felle donderslagen rollen door de Lucht en vurige bliksemschichten verlichten nu en dan het donkere woud

(Wordt voortgezet)

Herrie om het Warenhuis!

EEN VERVOLGVERHAAL VAN GOMMAAR TIMMERMANS

KORTE INHOUD

Verleden week vertelde Gommaar Timmermans hoe in een rustig stadje het nieuws, dat er een warenhuis zou komen, als een steen in een kikkerpoel is gevallen...

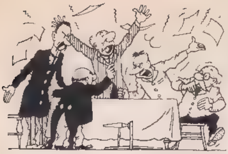

DE cafebaas droeg een pint naar de slappen hoed en kon zijn nieuwsgierigheid niet meer onder stoelen of banken steken.

Hela, meneer, wat gaat gij met die huizen doen? Zoveel geld geven aan die zes koten! Dat zijn huizen lijk holle tanden. Als ge hier wilt komen wonen, zult ge nog eens zoveel kosten moeten doen als ge nu al betaald hebt.

— Wees gerust! zei de man, 't is niet voor mij. De huizen worden afgebroken en de bazen gaan er een warenhuis zetten waar ge alles kunt kopen, vanaf een kolknoppeken tot een marteau-pilon. Goeien dag, heren!

En hij was er mee weg naar de notaris voor het beschrijven.

— Verdomme! Dat moet ik aan de winkeliers vertellen! Hela, Sois! Ze gaan daar een warenhuis zetten waar ze vlees overhoop zullen verkopen! En gij, Mijnheer Jansens, gij kunt uw hemdekenswinkel opvouwen! En ik? Bier verkopen ze er zeker ook!... Wij zijn allemaal failliet! Wat gaat er van ons Rosalie en de kinderen geworden?...

Zo riep de cafebaas wanhopig.

De paniek sloeg in.

Wat is dat failliet?

— Verkopen ze er hoefijzers ook?

— En behangpapier?

— Als z' er een leuvense stoof in hun vitrien durven zetten, slaag ik ze in gruizels met mijn voorhamer!..

Iedereen zag wit van kwaadheid en schrik. Het gerucht liep lijk een lopend vuurtje rond.

De bakker wist te vertellen dat ze er kasseien ook verkochten. En windhanen om op de toren te zetten! En medicijnen!

De vrouw van de smid had gehoord van Mie Lal, dat ge er zelfs kerstkinderen kon krijgen.

— 't Is schand, zei ze, 't is oprecht schand! Ze moesten ze vastzetten. Ik zeg het nog: het is schand!

Toen de avond viel, en de mannen niet met hun gedachten bij hun werk moesten zijn, en de vrouwen niet bij hunne kook, kwam de fantasie los: wat zou er allemaal kunnen verkocht worden in 't magazijn?

Olifanten, steense ratten, tse-tse vliegen, Turkse rapen, levende inktvissen, operatietafels, kronen en diamanten, zeilboten en locomotieven, arenden, struisvogels en machiengeweren, snuif, toebak en gevleugelde muizen, wolkenkrabbers en sterke boter, allee, alles en alles wat ge u maar kunt indenken.

De middenstand en de kleinhandelaars vergaderden die eigenste nacht nog, om een petitie in te dienen. Ze maakten ruzie en splitsten zich in vier groepen: handelaars, winkeliers, kleinhandelaars en kleinste handelaars. Voor elke groep een vlaggendrager, voorzitter ondervoorzitter, secretaris en schatbewaarder. Binnen de tien minuten na de splitsing zat het er al ferm tegen! En elk stelde nu een klein petitieken op om het gevreesde magazijn op voorhand te kelderen.

Om drie uur 's nachts werd de apotheker uit zijn bed geklopt door Charel Rammenets die per velo van Achterstal kwam gereden om te vragen of ze in het magazijn soms ook botermelk, ajuin en rapen zouden verkopen...

Zijn velo was maar een stuk oud ijzer meer

— Ja, zei de apotheker om zijn schrik met een ander te delen.

— Gedorrie! zei Charel, ik ben er gelijk schij af, want 'k hem just een grote plak ajuin gezet. Mijne boerenstiel is naar de knoppen!... en hij reed op zijn velo los door de velden naar huis al roepend:

— Mijnen ajuin! Mijnen ajuin! Ik zen gereneweerd! Tot hij tegen nen boom reed en zijnen goeie velo lijk een stuk oud ijzer op zijn schouder naar huis kon dragen...

's Anderendaags, al vroeg in de morgen, stond het stadje in rep en roer. De delegees van de vier handelaarsgroepen stonden om acht uur al voor de deur van het stadhuis te wachten om de burgemeester te spreken en hem hun protestbrieven voor te leggen.

De burgemeester, die een goeien visdag had willen maken, kon zijn palinggerei terug in de kast zetten.

Het bleef de hele dag een geloop op het stadhuis om inlichtingen en met protesten. De garde kon niet gaan biljarten, en de gevangene moest achter zijn tralies blijven.

De dag daarop kwamen de afbrekers en begonnen de zes huizen van Mejuffrouw Snuiters in gruizels te slaan. De zonnekloppers en nietsdoeners stonden er op te zien. De winkeliers loerden naar de werken van uit hun dakvenster...

Meneer Jansens uit de hemdekenswinkel (die pertang nen deftige mens is) kon zijn eigen niet meer inhouden en liep vloekend de straat op... Zijn vrouw er al schreiend achteraan, om hem binnen te houden. Hij liep tot voor de afbrekers, en stak zijn vuisten omhoog:

— Lelijkaards! Een fatsoenlijke mens zijn broodwinning afpakken! Ik zal een bom kopen! Neen, ik zal nen voorhamer kopen, en heel dat magazijn met mijn eigen handen afbreken! Dat is nog goedkoper! Dat kot moet en zal vernietigd worden, zowaar ik mijnheer Jansens ben, uit de hemdekenswinkel!

Een van de afbrekers lachte eens tegen zijn maten, en wierp een klad slijk uit de afgebroken riolering tegen mijnheer Jansens zijn propere voorschoot.

Nu was er geen tegenhouden meer aan. Jansens wilde de werkmannen te lijf. Zijn schreiende vrouw en een paar nietsdoeners trokken en duwden hem zijne winkel binnen, waar hij in snikken losbarstte met zijne kop op een stapel ceremoniehemden, maat Nr 41.

Zijn vrouw stond er bij te lamenteren.

— Nejen, Henri! Niet op de ceremoniehemden! Dat maakt plakken! Hier zie, hier zijn de werkhemden! Henri, die hemden kosten tweehonderd frang 't stuk!

Maar Henri roerde niet, en schreeuwde de hele stapel ceremoniehemden naar de knoppen...

(Wordt voortgzet)

Een van de afbrekers wierp een klad slijk naar mijnheer Jansens

DE GROTE KUIFJE's PRIJSVRAAG 1955

2.000 PRIJZEN VOOR EEN WAARDE VAN 400.000 F.

EERSTE PRIJS: DE MOOIE "FIAT 1100 A"

(Waarde : 75.000 F.)

DE ANDERE PRIJZEN

Een televisietoestel en radiotoestellen **PHILIPS**

Fietsen «Constellation» en «Hurricane» van de firma **AJAX**

Ping-Pongtafels, tenten, rugzakken en voetballen van de firma **GOVERNOR**

Electrische treinen **FLEISCHMANN**

Constructiedozen **MIGNON**

Zeilschepen, auto's en vliegtuigen van de firma **SCIENTIFIC**

Albums van de **LOMBARD UITGAVEN**

Albums van de **KUIFJE's BON**

Dolli met verrassingen van de **KUIFJE's BON**

Juwerken **HELVA** type **KUIFJE**

REGLEMENT VAN DE PRIJSVRAAG

1. De «GROTE KUIFJE's PRIJSVRAAG 1955» is kosteloos en al de lezers van ons blad van welke nationaliteit ze ook wezen, mogen er aan deelnemen.
2. De deelnemers moeten ten minste zes jaar zijn en mogen de leeftijd van achttien jaar niet overschreden hebben, d.w.z. geboren zijn tussen 1 Januari 1936 en 1 Januari 1949.
3. De prijsvraag is verdeeld in zes proeven. De tweede vraag verschijnt in dit nummer op deze bladzijde.
4. De antwoorden op de zes vragen moeten ons **samen** toekomen op een speciaal formulier, dat ten gepasten tijde in ons blad zal ingelast worden.
5. Op dit formulier moeten de zes deelnemingsbewijzen geplakt worden: 1, 2, 3, 4, 5 en 6. Bovendien moeten er vijf punten van de KUIFJE's BON aan toegevoegd worden.
6. Dit formulier behoorlijk ingevuld en voorzien van je handtekening, moet in gefrankeerde omslag gezonden worden naar KUIFJE BRUSSEL, met de vermelding «GROTE KUIFJE's PRIJSVRAAG 1955».
7. Deze omslag mag niets anders bevatten dan het formulier met de deelnemingsbons en de Kuifje's bons voor een waarde van 5 punten. Geen brief of mededeling!
8. De correctie van de proeven wordt in onze kantoren gedaan onder het toezicht van een leurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.
9. De deelnemers die in Kongo of overzeese gebieden wonen, krijgen een maand langer tijd.
10. De prijzen welke niet afgehaald zijn vóór 31 December 1955 worden, van die datum af opnieuw het eigendom van KUIFJE. Geen enkele prijs kan omgeruild worden.

OPGELET. Indien je de nummers van KUIFJE wenst waarin de proeven van de GROTE PRIJSVRAAG VERSCHIJNEN, pen ons dan een briefje en voeg er **voor ieder gewenst nummer 6 F. in postzegels** aan toe.

DE ZWARTE RAVIJN

ONDER de druk van de gespierde benen die haar flanken omspanden, schoot Rosita als een pijl uit een boog vooruit. Aan ruimte ontbrak het niet. De eindeloze, stenige vlakte met kort gras en hoge distels strekte zich voor hen uit. Rosita was gewend aan een snelle galop, aan de wind die om haar oren suisde, aan de ruimte die ze soms vrij en naar eigen fantasie mocht doorklieven. Ze was zo vrij als de condor's, die hoog in de hemel, tussen de toppen van de sierra en de zwarte achtergrond van de Andes zweefden

Terwijl Rosita galoppeerde hoorde ze haar meester soms een eeuwenoud lied zingen. Vandaag had José Salvo echter geen lust om te zingen. Ez lag een diepe rimpel in zijn gebronsd voorhoofd en in z'n ogen blonk een onheilspellende glans. Hij had de tanden op elkaar geklemd en in z'n hoofd, in z'n hersens spookte dat éne zinnetje

DAT zullen ze me betalen! Ja, dat zullen ze me betalen

Op minder dan vijf meter van de afgrond bracht hij Rosita tot staan. In de diepte lag de vallei. José Salvo keek er lang naar Dan nam hij z'n geweer van de schouder, laadde het zorgvuldig en hing het weer op z'n plaats Hij klopte z'n paard in de hals en zei op zachte toon

— Vooruit, Rosita, vooruit!

Stapvoets daalden ze het smal pad af dat naar de vlakte lag Het was nu meer dan vijftien jaar dat José Salvo in de bergen woonde. Na de dood van z'n vader, had hij de ranch met hebben en houden verkocht en was naar boven, naar zijn trouwe vriend Sebirrentes gegaan Deze had hem geleerd hoe men leeft ver van stad en dorp, ver van de mensen die grond bewerken en vee kweken en steeds moeten afrekenen met het recht van hun buren, de wetten van staat en provincie Op de hoogvlakte leefde men arm, maar men leefde er vrij. Het leven was mooi en waard geleefd te worden aan de zijde van de oude Sebirrentes Het duurde vele jaren en toen was er die domme wedstrijd en dat vreselijk ongeluk gewees Gewiegd door de regelmatige draf van Rosita, sloot José de ogen half en beleefde de scene opnieuw.

OP zekere dag was Sebirrentes naar het dorp in de vallei gereden om enkele chinchillahuiden te verkopen en had, na het afsluiten van de verkoop, meer gedronken dan goed was voor hem. De veekwekers van het dorp hadden hem uitgelachen om dat hij als een beer eenzaam in de bergen woonde. En, zoals dat gewoonlijk onder gaucho's en veekwekers gaat, was men aan het bluffen gegaan en Sebirrentes spotte « Jullie kunnen beter schapen parkeren en een bankrekening nazien, dan een wild paard temmen! » Toen gebeurde het.. Hij wedde er om, dat hij met zijn paard over de Zwarte Ravijn zou springen. Het was gek, het was dwaas, maar kan men van een man die dronken is verstandige taal verwachten? En de anderen hadden hem op het woord genomen en opgehitst om het te doen. De jonge Leonardo was daarbij de ergste geweest. Ten slotte kwamen ze overeen dat Sebirrentes zijn weddenschap de volgende dag zou winnen of... verliezen! Hij moest over de Zwarte Ravijn springen

José had de oude gebid en gesmeekt om het niet te doen, maar de oude wou naar geen rede luisteren en was op het vastgestelde uur met Cesar, een grote, prachtige hengst op de plaats van afspraak verschenen De Zwarte Ravijn! Voor iemand die ze nooit had gezien, spraken die woorden misschien niet tot de verbeelding, maar in de streek wist iedereen dat het de beste springplank naar de dood was

Ze was zeven meter breed en sneed de vlakte van San Carlos in heel haar lengte door Zwijgend keken de gaucho's van het dorp tot Sebirrentes vuurde zijn paard aan, de hengst sprong naar de overkant Paard en ruiter zouden trots op de overkant hebben gestaan om het bravogeroep in ontvangst te nemen doch.. de achterpoten van de hengst waren op de brokkelige rotswand uitgegleden en paard en ruiter waren in de diepte gestort Uit die diepte was nooit iemand levend weergekeerd

JOSE Salvo had er een houten kruis geplant en enkele vrouwen van het dorp hadden er een krans bloemen neergelegd en een gebed gestort Sedert die dag leefde José Salvo alleen in de bergen

— Ze zullen het betalen! Vooral die Leonardo zal betalen! Dat jochie dat maar alleen goed is om een beetje in de tuin te werken en zijn zilveren sporen te tonen in de balzalen! Met die Leonardo zal Ik eens onder vier ogen praten en we zullen zien wie er nadien zal lachen... Salvo gaf zijn paard de sporen. Hij was woedend en gaf al de mensen van het dorp de schuld aan Sebirrentes dood Ze moesten de weg nemen langs de steile rotsen, dan de bedding van de Rio Sporado volgen. Ook die rivier was de gevangene van de civilisatie Vroeger joeg ze schuimend door twee hoge rotswanden om pas, enkele mijlen verder, een brede, rustige stroom te worden. De dorpen en de haciendas stonden toen veel hoger, veel verder de bergen in. In plaats van de groene weiden, waar thans runderen en schapen graasden, was er toen de stroom. Thans hield men de Rio Sporado gevangen tussen twee hoge stevige dijken. Het had veel geregend de laatste weken en nooit had José Salvo het water zo hoog tussen de rotsen zien staan Maar wat was dit? Tegen de betonnen dijk schuimde en kolkte het water, stukken aarde en steen vlogen weg

— Men zou zeggen dat er een bres in de

dijk is! Dat wil ik van dichtbij zien. Vooruit Rosita!

NIET lang nadien stond José bij de stuw en zag dat het werk van menshanden ondermijnd werd door de drukking van het water. Het was nog maar een dunne straal water die door de muur sijpelde, doch hoe lang kan een muur als er een steen weg is, standhouden tegen de macht van het water! José kreeg het er warm van, hij had het kunnen uitjubelen van vreugde want een mooiere wraak bestond er naar zijn mening, niet. Hij hoefde er zelfs geen hand voor uit te steken, de hemel deed het. Leonardo zou betalen en met hem al die slappe dorpelingen. De stroom zou uit zijn dijken springen, zijn oude loop hernemen en hoeveel vee en mensen mee sleuren. In zijn opwinding sprak hij er met Rosita over.

— Kijk, Rosita, we gaan iets beleven! Kijk naar het water.

Zijn woorden waren nog niet koud of voor zijn ogen verscheen het beeld van Grazia, een lief meisje met gouden haar en gulle lach.

— Aai Rosita.

Het was een kreet van woede maar ook van pijn.

— Ik moet haar redden! Ik moet haar redden! Ik moet hen allemaal redden.

Maar zou dat mogelijk zijn? Zou hij de tijd krijgen hen allemaal te redden? Misschien, indien hij niet rond de Zwarte Ravijn moest rijden!

Rosita kende de weg zo goed, dat het niet nodig was de teugels te houden. Waarom wilde haar meester nu absoluut naar links toe? Pas toen ze over de hoogvlakte van San Carlos galoppeerde en dertig meter voor zich de afgrond bemerkte snapte Rosita waar hij naartoe wilde.

José leidde zijn paard tot aan de rand van de ravijn, klopte het in de hals en zei met zachte stem:

— Kijk, kijk! Meet de afstand goed, mijn beste Rosita!

(Wordt voortgezet in ons volgend nummer)

OM HET JAAR 1955 GOED TE BEGINNEN...

DE KUIFJE's BON dankt je voor de geestdrift waarmee je de bons verzamelt en wenst je EEN GELUKKIG NIEUWJAAR!

PRETTIG NIEUWS!

1 Bij de reeks kwaliteitsproducten die je reeds de KUIFJE's BON schenken, komt er nog een gekend merk bij

NOSTA

YOGHURT — BABEURRE — VERSE EN GEPASTEURISEERDE MELK

2 We publiceerden reeds twee reeksen chromo's van de « MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST ». De volgende reeksen worden voorbereid!

3 Van 1 Januari 1955 af, komt er iedere maand een nieuwe reeks chromo's van « ZIEN en WETEN ».

4 Weldra komt het album « DE ZEEVAART » van de pers
Gewone uitgave : 40 F. — Luxe uitgave, in vollinen band 60 F.

Vraag aan je mama, bij voorkeur, volgende producten te kopen:

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PILSBERG • PROSMANS
TOSELLI • PANA • KUIFJE

IN IEDER KUIFJE's SCHRIJFBOEK : EEN KUIFJE's BON

RUIL JE KUIFJE's PUNTEN IN DE KUIFJE-WINKEL LOMBARDSTRAAT 24, BRUSSEL EN IN DE « INNOVATION » TE BRUSSEL EN BUHUIZEN

VOEG DEZE BON IN JE COLLECTIE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

Inspecteur Maurice is vreselijk opgewonden omdat hij de bandieten niet vatten kan. Teddy barricadeert de zolderdeur.

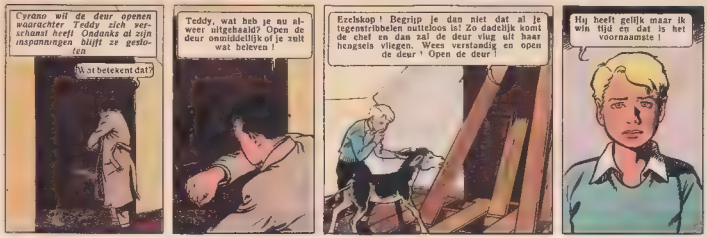

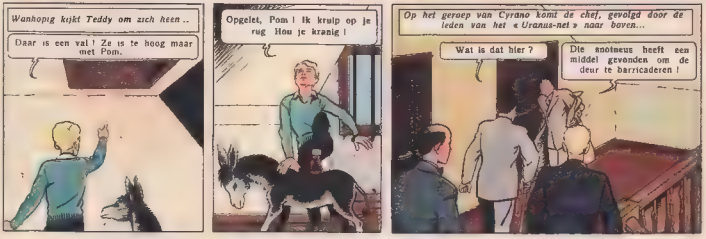

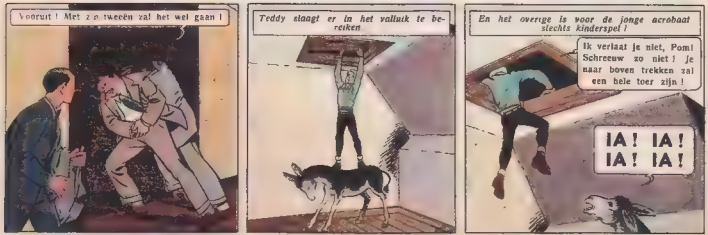

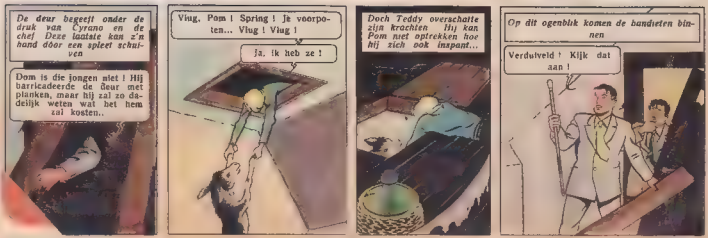

(Wordt voortgezet.)

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Dan Cooper vertoefde dan het ongelak, waarvan hij bijna het slachtoffer werd aan boordvan te wijken is. Hij gaat een « Short Sherpa » afhalen om z'n training te kunnen voortzetten

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan vliegt met z'n "Short" over een uitgestrekt ondiepwater en ontmoet daar geblied naar zijn basis te Woomera...

Net ver van de kust die Dan volgt, vliegt er een geheimzinnige eendekker. De twee ontdekkers, schijnen op dit vliegtuig te hebben gewacht...

Hij is het!

Hallo! Hier "Kangoeroe". De vogel X2.1... Hier "Kangoeroe"

Hallo! Hier X2! Ik ontvang u zeiven vijf op vijf! Ongelof! Ik moet je een boodschap over

Op dit ogenblik...

Nog drie minuten en ik ben op de basis... Het de tijd om m'n radio te regelen, divorend m'n aankomst te melden... Even kijken... 25... 27... Hé? De drukknop is erg stijf...

Plotseling...

Kmrrr... Het voorwerp steekt onder een grote, platte steen, gelegen... Kmrrr... kloe... kroekroe-ekkaaa... de plaats "Stem-Boomerang" geheten... Deze avond... middernacht... Opgelet! Verboden Zone van... KRIIIII!!!

?... Ik hoor niets meer! Vreemd! Dat is erg verdacht. Wäre deze drukknop bij toeval niet blijven steken en de gelmgde die zij gebruiken, zou ik hun boodschap niet opgevangen hebben...

Intussen...

In orde. We komen te middernacht naar "Stem Boomerang". Ik heb een plan om er naartoe te gaan zonder argwaan op te wekken... Tot straks!...

Het geheimzinnig vliegtuig stijgt roger en verdwijnt.....

Weldra daalt Dan te Woomera...

Zonderlinge plaats om een geheimzinnig voorwerp te verbergen... In de Richardswoestijn!...

Vijf minuten nadien verlaat Dan het vliegveld...

Heb je dat goed begrepen, sergeant? Niemand, hoegenaamd niemand mag het toestel benaderen!

In orde!

Iets intrigeert me in dat zaak... De geheime Zone. Waarom een schijfvlak zoeken in de zone waar niemand mag komen? Waarom nemen ze dit risico?...

Net later komt Dan te het bureau van de wacht...

Hij is er met... misschien is hij... Hé, de telefoon!...

DRRRING

HALLO!

Ja, hier Dan...

!

(Wordt voortgezet.)

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE JACHT OP DE ROSE DIAMANT

DE uitgeverij A. Roelofs van Goor van Meppel (voor België : De Standaard Boekhandel) publiceerde een vrolijk jeugdboek van Tom Bouws met grappige tekeningen van Carol Voges, waarvan we bijgaand een staaltje afdrukken. Het boek zal zowel jongens als meisjes van acht tot veertien jaar boeien. Warm aanbevolen.

LEONARDO, ONTDEKKER EN UITVINDER

EEN van de interessantste figuren uit de wereldgeschiedenis is zeker de in Italië geboren en in Frankrijk gestorven humanist Leonardo da Vinci. Hij was niet alleen een uitstekend schilder (denk maar even aan de *Mona Lisa !*) maar tevens een genaal uitvinder, geleerde, dichter, schrijver, ingenieur, enz. Zijn drang naar kennis was alomvattend. Op elk gebied dat hij betrad, is hij doorgedrongen tot de grenzen van de wetenschap van zijn tijd, en die grenzen heeft hij in meer dan één geval stukken verlegd ! Als eerste kennismaking met deze boeiende figuur is dit boekje goed aangewezen. (Uitgave Wereldbibliotheek, Amsterdam-Antwerpen, in de reeks « Avontuur en Techniek ».)

EEN MEESTERWERK VAN FIJNMECHANIEK EN GOEDE SMAAK

DE FIAT 1100 A

EERSTE PRIJS VAN KUIFJE's GROTE PRIJSVRAAG 1955

bezit al de laatste snufjes en voordelen van de beste wagens van zijn categorie. Ze is buitengewoon baanvast, heeft blikzemsnelle reprisen en zelfdragende carosserie.

De FIAT 1100 A haalt meer dan 115 km per uur, en verbruikt maar 8 liter per 100 km ! Dank zij haar prachtige moderne lijn, en haar vier comfortabele plaatsen, valt de FIAT 1100 A in de smaak van al de automobilisten die een sierlijke lijn en technische kwaliteiten weten te waarderen.

MET EEN FIAT 1100 A ZIJN ER MOOIE ZONDAGEN IN HET VERSCHIET!

DE POST

HET EEN PLEZIER IS HET ANDER WAARD

TE Elmshorn (Holstein-Duitsland) botsten twee auto's vrij hard op elkaar. De chauffeurs kropen moeizaam uit hun wagen, de ene bloedde uit z'n neus, de andere z'n arm was lelijk gekneusd.

— Ik zal je helpen, zei de ene tot de andere, ik ben geneesheer.

— Al te vriendelijk, waarde collega, zei de tweede, m'n practijk is hier net om de hoek. Daar kan ik jouw, en jij mijn kwetsuren verbinden !

GEEN RUZIE !

EEN oude boer, die in de nabijheid van Haarlem woont, stak zelf z'n hoeve en stallen in brand. Hij kwam natuurlijk op het bankje en toen de rechter hem vroeg waarom hij dit gedaan had, antwoordde de boer : « Ik wou niet dat mijn erfgenamen er ruzie zouden voor maken ! »

HOE HOOG STIJGT HET WATER ?

IN de haven ligt er een schip. Als het eb is, staat het water drie meter onder de rand van het schip. Bij vloed stijgt het water twee en een halve meter. Hoe hoog staat het dan nog onder de rand ?

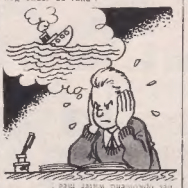

Als het vloed is, staat het water nog slechts drie meter onder de rand van het schip, want het zakt niet stijgt met de opkomend water mee.

DE LOGICA ZELF...

EEN paar dagen geleden drong er een man tot voor de kassa van een groot New Yorks theater. De dame in haar glazen hokje meende natuurlijk dat de man kaarten wou hebben voor de avondvoorstelling en vroeg :

— Wil je orkestzetels of zit je liever op het balkon. Daar zijn nog een paar plaatsen vrij.

— Ik wil geen plaatsen, ik wil je geld. Al je geld ! En schiet op, begrepen ?

— Heb je een revolver bij ?

— Dat spreekt vanzelf maar die toon ik je niet !

— En je denkt dat ik daar in loop ? Je hebt geen revolver dus krijg je ook geen geld. Dat is logisch, me dunkt !

De kassierster bleef op haar stuk en de dief moest afdruipen !

PAT RICK EN MASS TICK *in*

El Mocco en zijn handlangers plunderen de bank ! Pat Rick en Mass Tick drijven de bandieten op de vlucht.

Tijl

AL TE KRAS !...

EEN arme man kwam een restaurant binnen en bestelde aan iedere tafel. Hij bedankte, teikens hij iets kreeg, zeer beleefd en bescheiden. Toen hij z'n ronde gedaan had, nam hij aan een leegstaand tafeltje plaats, riep de kelner en bestelde een menu.

Zet er spoed achter want ik heb nog veel werk ! riep hij de kellner na.

Deze laatste kon z'n eigen ogen niet geloven en schreeuwde verontwaardigd :

Neen maar, dat is toch al te kras !

KOMT ER EEN AUTOSNELWEG ANTWERPEN - RIJSEL-PARIJS?

WANNEER die er zal komen is een open vraag, doch deze snelweg zou gaan over Kortrijk, Gent, Lokeren, St. Niklaas en vandaar zou hij doorlopen tot Antwerpen. Op Frans grondgebied werd er een overeenkomst afgesloten met de steden Rijsel, Roubaix et Toerkonje die, van hun kant, voor een degelijke aansluiting zouden zorgen.

Kaarsen voor de Electriciteitscentrale !

HET personeel van een grote electriciteitscentrale van een stad in Duitsland, vierde het traditionneel bedrijfsfeest, als er plotseling brand uitbrak op een kabel van de hoogspanning. In heel de stad was er daardoor geen electriciteit meer, en er was geen sprake van de schade diezelfde avond nog te herstellen. Om de feestzaal te verlichten moest men toen kaarsen gebruiken wat voor het « feest van de electriciteit » toch wel een fameuze grap was !

DE KAT ZIT IN DE ZAK

HET tweede deel van « De Avonturen van Chick Bill », getekend door TIBET, kent een groot succes. Het is een zeer grappig verhaal dat voor jon helemaal nieuw is, vermits het niet in « Kuifje » verschenen. Indien je dit prachtig kleuralbum nog niet bezit, vraag het dan vandaag nog bij je gewone boekhandelaar. Prijs : 49 frank. Indien je het niet vindt, kan je het verkrijgen tegen de storting van 49 frank op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

WIE EEN PUT GRAAFT VOOR EEN ANDER...

ROBERT Watson-Watt, een van de uitvinders van de radar, verwenst nu z'n eigen uitvinding. Op de autosnelweg van Ontario kreeg hij een flinke uitbrander en een proces-verbaal omdat hij de snelheidsgrens met etelijke kilometer overschreden had. De politie had hem opgespoord bij middel van de zg. « radarval ».

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE OPSTAND DER GEUZEN

TO luidt de ondertitel van het eerste deel van **De Avonturen van Tyl Uilenspiegel** die in « Kuifje » verschenen. Het verhaal is, net als in « Kuifje », in twee kleuren gedrukt, en wordt verkocht aan de schappelijke prijs van 55 frank.

DE SPEELGOEDZAAIER

DIT verhaal van Vandersteen kennen de meeste van onze lezers niet, want het verscheen in een dagblad, en het heeft o. a. de sympathieke tante Sidonie als personage. Die tante kennen de meeste lezers van « Kuifje » alleen maar van naam. Een nadere kennismaking is zeer interessant. En nog veel interessanter is die met het drollige Jerommeke, een figuur van Vandersteen, die veel succes kent. (Prijs : 38 frank.)

DE CIRKUSBARON

verscheen eveneens in de dagbladpers. Lezers die het verhaal niet kennen, zullen er veel leute aan beleven, want Lambik is natuurlijk weer op zijn best in zo'n plezant kader als het cirkus ! (Prijs : 38 frank.)

SNOEK KRAAIT VICTORIE

SNOEK en zijn kleine wereld (vrouw, kinderen, familie en gebuur Adhemar) behoort tot de plezantste creaties van de vader van Lambik. Het album bevat een dertigtal vrolijke avonturen, elk in vier bandjes getekend. Het kost maar 28 frank.

DE AVONTUREN VAN BESSY

HET studio van Willy Vandersteen heeft sinds een paar jaar nog een andere tekenreeks : **De Avonturen van Bessy.** Ze spelen zich meestal af in het Hoge Noorden. De drie eerste albums, die thans in het Nederlands verschijnen, dragen als titel : **Het geheim van Rainy Lake, De laatste Diligence,** en **Het Geheimzinnig Spoor.** Wie houdt van verhalen met honden, Indianen trappers, goudzoekers, enz., die vindt in deze goedkope albums zijn bekomst. (25 F. per deel.)

Oef ! zegt Vandersteen voor 1934 zal 't hiermee genoeg zijn !

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt vervolgd)

Kuifje vergezelt de kapitein op z'n dagelijkse, vreedzame wandeling. Plotseling rolt er een donderslag door de lucht

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

(Wordt voortgezet.)